

Marea luptă

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Domnul a zis lui Satana: «Domnul să _____ mustre _____, Satano! Domnul să te mustre _____, El, care a _____ ales Ierusalimul _____! Nu este el, Iosua _____, un _____ tăciune scos din foc _____?»” (Zaharia 3:2)

„Pe paginile Vechiului și Noului Testament, se găsesc pretutindeni numeroase referiri și aluzii la un conflict neîntrerupt desfășurat între Dumnezeu și Satana, între bine și rău, atât la nivel cosmic, cât și la nivel personal. Comparând aceste pasaje și punând laolaltă perspectivele oferite de fiecare în parte, putem alcătui o vastă fereastră a adevărului prin care să vedem cu o mai mare claritate mesajul general al Scripturii.” – *The Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, p. 969

Tema marii lupte dintre Dumnezeu și Satana constituie un cadru care ne ajută să înțelegem mai bine mesajul Bibliei în ansamblu și în special planul de mântuire. Deși este mai vizibilă în Noul Testament, ea apare și în Vechiul Testament. Iar în Vechiul Testament, probabil că în nicio altă carte nu este prezentată mai clar decât în cartea lui Iov.

Cartea lui Iov începe într-o notă relativ pozitivă. Ea ne face cunoștință cu un om binecuvântat din toate punctele de vedere.

1. Citește Iov 1:1-4. Ce fel de viață ducea Iov? Care erau aspectele pozitive ale vieții sale?

„Era în ara U un om care se numea Iov. I omul acesta era fr prihan i cu

Iov pare a le avea pe toate, inclusiv un caracter impecabil! Cuvântul redat în Iov 1:1 cu „fără prihană” provine dintr-un cuvânt care poate avea sensul de „desăvârșit” sau „absolut integru”. Cuvântul tradus cu expresia „curat la suflet” înseamnă „drept” și poate transmite ideea că persoana în cauză merge pe o cale dreaptă. Într-un cuvânt, cartea se deschide cu o scenă aproape edenică, prezentându-ne un bărbat bogat, credincios și integru, care se bucură de o viață deplină pe toate planurile.

2. Ce indicii din următoarele versete ne dovedesc că Iov trăia într-o lume căzută în păcat? Iov 1:5,6

„În toiul ospetelor pe care le dădeau fiii și fiicele lui, el tremura la gândul ca nu cumva copiii lui să-L fi nemulțumit cu ceva pe Dumnezeu. Fiind un preot credincios al casei sale, el aducea jertfe pentru fiecare dintre ei. Cunoștea caracterul ofensator al păcatului, iar gândul ca nu cumva copiii lui să uite de cerințele divine l-a condus la Dumnezeu ca mijlocitor în favoarea lor.” – Comentariile lui Ellen G. White, *CBAZȘ*, vol. 3, p. 1140

Am putea spune că Iov se bucura de un trai bun, atât cât se poate de bun în lumea aceasta. Deși descrierea introductivă pare a fi desprinsă din lumea edenică – un om plin de viață, cu o familie numeroasă, faimos și bogat –, Iov își duce totuși existența pe o planetă decăzută, afundată în păcat și, ca atare, după cum vom vedea, este expus tuturor pericolelor pe care ea le presupune.

Care sunt aspectele pozitive ale vieții tale în acest moment? Cum te poți deprinde să ai mereu o atitudine de recunoștință pentru ele?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să identifice în cartea lui Iov tema mării lupte, care constituie cadrul de referință nu numai pentru înțelegerea ei, ci și pentru înțelegerea întregii Biblii.

La nivelul sentimentelor: Să nutrească simțământul de siguranță, fiind conștienți că sunt protejați de Dumnezeu în acest conflict cosmic.

La nivel practic: Să ia decizia de a-L alege în fiecare zi pe Hristos ca Domn al vieții lor, asigurându-și astfel biruința în lupta care se dă și în inima lor.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Marea luptă

- A. Cum este ilustrată tema mării lupte în primele versete ale cărții lui Iov?
- B. Ce rol are Satana în scena reuniunii îngerilor? Care este atitudinea lui Dumnezeu față de Satana?

II. Sentimente: Siguranța noastră în marea luptă

- A. Ce sentimente îți creează faptul că ești prins într-un conflict cosmic? Suntem noi doar niște marionete într-un teatru de luptă universal? De ce da sau de ce nu?
- B. Ce experiențe din viața ta dovedesc realitatea mării lupte?

III. Practic: Biruința lui Isus, biruința noastră

- A. Ce înseamnă pentru noi moartea lui Isus pe cruce, din punctul de vedere al mării lupte?
- B. Putem contribui și noi cu ceva la încetarea acestei lupte?

Rezumat: Tema mării lupte este prezentă chiar în introducerea cărții lui Iov. Satana este cel ce acuză. Iar acuzația lui că Iov l-ar sluji lui Dumnezeu doar pentru binecuvântările Sale, de fapt, îl are ca țintă pe Dumnezeu. Este practic vechea acuzație care a declanșat conflictul cosmic din cer, acuzație adusă pe pământ cu ocazia căderii omului. Ea a primit răspuns la cruce prin Hristos și va fi anulată definitiv la distrugerea lui Satana.

Cartea lui Iov ne prezintă în introducerea ei o scenă de pe pământ, un loc liniștit, idilic.

La versetul 6 însă, cadrul se schimbă. Se trece brusc la un cu totul alt aspect al realității, perceptibil pentru om doar prin intermediul revelației divine. Și, fapt interesant, acest alt aspect al realității, cerul, nu pare a fi la fel de idilic și de liniștit precum micul colț de cer de pe pământ descris anterior.

3. Citește Iov 1:6-12. Ce evenimente sunt descrise aici? Ce diferențe există între situația din cer și situația lui Iov de pe pământ?

Pasajul acesta, așa scurt cum este, abundă în teme demne de explorat. El ne dezvăluie niște aspecte ale universului nostru pe care nici chiar toate telescoapele științifice nu le pot detecta și pe care știința umană nici măcar nu a început să le sondeze. Ceea ce ne fascinează însă este conflictul cosmic pe care el ni-l dezvăluie. Discuția la care avem acces aici nu este una calmă, liniștită, așezată. Dumnezeu se laudă cu Iov (ca să folosim modul de exprimare omenesc), cum se laudă un tată cu fiul lui. Dar Satana îi dă o replică acidă: „Și Satana a răspuns Domnului: «Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?»” (Iov 1:9). Parcă-i și auzim inflexiunile sarcastice ale vocii, tonul zeflemitor.

Textul nu precizează că scena aceasta are loc în cer, dar, în mod sigur, acolo se petrece. Iată așadar o ființă creată, un înger, care stă înaintea lui Dumnezeu și îi contestă autoritatea de față cu alți „fii ai lui Dumnezeu”. Este greu de imaginat că ar putea să vorbească cineva pe un asemenea ton în fața unui conducător pământesc, dar iată o ființă care are o astfel de atitudine în fața lui Dumnezeu. Cum e posibil așa ceva?

Răspunsul îl găsim într-o temă abordată în Biblie în numeroase locuri și în diverse moduri. Este vorba despre marea luptă, tema-cadru care ne ajută să înțelegem nu numai cartea lui Iov, ci și întreaga Biblie și afirmațiile ei despre trista istorie a păcatului și a suferinței de pe pământ. Mai mult, ea ne ajută să înțelegem mai bine ce a realizat Isus pentru noi pe cruce, cu scopul de a pune capăt păcatului și suferinței.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Iov 1:6-10

Ideea de bază: Marea problemă a suferinței trebuie să primească răspuns în contextul mai larg al mării lupte. Cartea lui Iov prezintă această temă încă de la început, în scena consfătuirii cerești, când Satana vine înaintea lui Dumnezeu. Deși nu trebuie să uităm că marea luptă este o temă teologică atotcuprinzătoare, care se regăsește în toată Biblia, avem nevoie să înțelegem care este locul nostru în ea și dacă o putem influența în vreun fel.

Există pericolul să abordăm tema mării lupte din perspectiva mentalității occidentale, care este puternic influențată de filosofia greacă și, în special, de dualismul platonice. Potrivit acestei concepții, binele și răul se află în opoziție, dar sunt forțe egale. Concepția biblică este teocentrică și nu lasă loc acestei concepții. Dumnezeu, în calitatea Sa de Creator, Se află în centrul universului, iar Satana, ca ființă creată, este supus voinței lui Dumnezeu (vezi Iov 1:12). Este drept că Satana s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, dar lupta dintre ei nu este în niciun caz un conflict între egali.

Discuție introductivă: Există în numeroase culturi relatări despre originea lumii care dau răspunsuri foarte diverse la întrebarea existențială: „De unde venim?” Renumita epopee babiloniană *Enuma Elish* este o cosmogonie care a apărut în forma ei originală în secolul al XII-lea î.Hr. și care a fost descoperită de Austen Henry Layard în 1849, în ruinele cetății Ninive. Ea înfățișează crearea lumii pe baza mitului luptei cu haosul, în care Marduk, divinitatea babiloniană supremă, intră în luptă cu Tiamat, simbolul apelor puternice și haotice. Peste tot în epopee, sunt prezente două tabere opuse – ordinea și haosul, binele și răul (deși Marduk însuși se dovedește a fi un personaj barbar), creând astfel o perspectivă puternic dualistă asupra unei lumi apărute în urma unei bătălii epopeice. Însă tabloul biblic al genezei lumii noastre și al apariției păcatului este foarte diferit.

Ce deosebiri poți identifica între mitul babilonian al genezei lumii și relatarea biblică despre originea lumii și despre apariția păcatului?

Cartea lui Iov ne dezvăluie o dimensiune a existenței pe care nici ochii, nici urechile noastre și nici filosofii lumii nu sunt capabile să ne-o descopere. (Ea ar trebui cel puțin să ne convingă că ochii și urechile noastre și filosofii lumii nu ne pot ajuta să percepem imaginea de ansamblu!) Iar pasajul acesta ne arată că între Dumnezeu și această altă ființă, pe nume Satana, există un conflict. Acest conflict se desfășoară mai întâi în cer, dar coboară instantaneu pe pământ. Peste tot în Biblie găsim texte care ne îndreaptă atenția spre acest conflict în desfășurare, în care suntem implicați și noi.

4. Citește textele următoare. Ce ne spun ele despre lupta de pe pământ împotriva forțelor supranaturale?

Geneza 3:1-4

Zaharia 3:2

Matei 4:1

1 Petru 5:8

1 Ioan 3:8

Apocalipsa 12:9

Acestea sunt doar câteva texte biblice care arată, direct sau indirect, că Diavolul este o ființă supranaturală reală cu intenții rele. Mulți sunt de părere că Diavolul ar fi un personaj mitologic din societatea primitivă, însă mărturia Bibliei este prea clară ca să acceptăm această idee.

Ce evenimente actuale dovedesc realitatea lucrării lui Satana pe pământ? Care este singura noastră apărare?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Portretele tradiționale ale lui Satana din arta creștină, care ne parvin din timpurile medievale, fac o fixație din reprezentarea lui cu coarne, membre inferioare de țap, coadă, gheare și alte amestecuri de acest fel între om și animal, menite a stârni frica. De asemenea, furca, unealta cu care se presupune că ar chinui sufletele în iad, face și ea parte din „echipamentul standard” al acestor înfățișări ale lui Satana.

Reacțiile moderniste față de aceste imagini critică în mod just caracterul lor superstițios, însă cad în extrema abandonării concepției biblice despre Satana ca ființă individuală și a substituirii ei cu noțiunea vagă de forță rea sau chiar cu negarea existenței lui. În cadrul temei marii lupte, este tot atât de important să înțelegem individualitatea lui Satana, pe cât este de important să înțelegem că Dumnezeu este o ființă individuală. Atât reprezentările superstițioase, cât și negarea existenței Diavolului au un singur rezultat: ignorarea prezenței dușmanului lui Dumnezeu, acest inițiator al păcatului și acuzator al lui Dumnezeu și al omenirii.

Comentariu biblic

Termenul ebraic pentru Satana (*sātān*) din Vechiul Testament este tradus cu „vrăjmaș” (care poate fi un om, de exemplu, în 1 Împărați 11:14), „pârâș” (Psalmii 109:6) sau cu numele propriu „Satana” (Zaharia 3:2). În mod special în cartea lui Iov, termenul este utilizat pentru a-l denumi pe adversarul lui Dumnezeu, Diavolul (Iov 1:7-9,12; 2:1-4,6,7; compară cu 1 Cronici 21:1). În toate aceste versete, Satana apare întotdeauna ca fiind o persoană foarte reală, subliniindu-se rolul său activ în marea luptă.

I. Apariția păcatului

(Revedeți împreună în grupă Ezechiel 28:12.)

Marea luptă are un început și are un sfârșit. Nu este o luptă eternă. Ea a început în cer, înainte să înceapă timpul pe planeta Pământ, printr-o ființă creată care căuta să fie ca Dumnezeu, un heruvim în inima căruia a luat naștere nelegiuirea (Ezechiel 28:14,15) și care și-a pus ca țintă să fie ca Dumnezeu (Isaia 14:14). Apariția păcatului în inima lui Satana este un mister imposibil de explicat. Mândria, invidia și ambiția determină căde-

Primele scene din cartea lui Iov ne dezvăluie câteva idei esențiale. În primul rând, ele scot la lumină realitatea unei alte dimensiuni, care depășește capacitatea noastră de cunoaștere, o dimensiune supranaturală în care există și alte ființe, în afară de Dumnezeu. În al doilea rând, ne arată că viața noastră pe pământ este interconectată cu viața ființelor din cer. Existența pe pământ nu se desfășoară independent de existența ființelor cerești. În al treilea rând, ne relevă existența unui conflict moral în cer, care este legat de evenimentele de pe pământ.

Pe scurt, cartea lui Iov ne prezintă un tablou în miniatură al mării lupte. Ea ne arată ce formă a luat marea luptă cosmică în viața unui om, pe nume Iov. Și, după cum vom vedea, mizele conflictului ne privesc pe noi toți.

5. Cartea lui Iov îl prezintă pe Satana ca fiind în dispută cu Dumnezeu, dar nu ne spune cum a început disputa. Ce clarificări găsim în următoarele texte? Isaia 14:12-14; Ezechiel 28:12-16; 1 Timotei 3:6.

Ellen G. White a arătat că „legea iubirii” constituie fundamentul guvernării lui Dumnezeu. Dumnezeu nu și-a dorit „ascultarea forțată” și, din acest motiv, le-a înzestrat pe toate creaturile Sale morale cu „libertatea voinței”. De asemenea, ea afirmă: „A fost însă unul care a pervertit libertatea pe care Dumnezeu le-o acordase creaturilor Sale. Păcatul a început în acela care, după Hristos, fusese foarte mult onorat de Dumnezeu și care era, printre locuitorii cerurilor, în poziția cea mai înaltă în ce privește puterea și slava.” – *Patriarhi și profeți*, ediția 2015, p. 21.

Aici, conceptele esențiale sunt „legea iubirii” și „libertatea voinței”. Biblia ne spune că Satana s-a îngâmfat din cauza frumuseții și strălucirii lui. Nu știm de ce s-a întâmplat lucrul acesta; probabil că ține de „taine fără-delegii”, cum este numită în 2 Tesaloniceni 2:7, o explicație absolut logică dacă ne gândim la relația strânsă dintre Legea lui Dumnezeu și guvernarea Sa. Fapt este că, în vremea despre care vorbește cartea lui Iov, Satana era deja o ființă căzută și conflictul inițiat de el era în plină derulare.

Ce decizii importante trebuie să iei în acest moment și ce făgăduințe biblice poți revendica pentru a te asigura că iei decizii corecte?

rea lui Lucifer. „Păcatul este un intrus, pentru a cărui existență nu se poate găsi niciun motiv. Este misterios, inexplicabil. A-l scuza înseamnă a-l apăra.” – *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 405

De discutat: Pentru ce lucruri din viața ta îți este greu să găsești o explicație? În ce măsură au aceste lucruri legătură cu realitatea existenței păcatului?

II. Tema marii lupte

(Revedeți împreună în grupă Iov 1:6-12 și Apocalipsa 12:4-9.)

Cartea lui Iov poate fi înțeleasă numai dacă este privită din perspectiva marii lupte. Ca adventiști de ziua a șaptea, noi observăm conflictul spiritual dintre bine și rău aflat în plină derulare în lumea aceasta și în viața noastră. De asemenea, știm că bătălia care se dă pe planeta noastră are amploare universală. Marea luptă a izbucnit odată cu răzvrătirea lui Satana în curțile cerești (Apocalipsa 12:7-9), a cuprins apoi a treia parte dintre îngeri (Apocalipsa 12:4), după care s-a extins pe pământ când Satana și îngerii lui au fost alungați din cer și au provocat căderea primilor oameni (Geneza 3). Obiectul acestei dispute îl constituie felul în care percepem caracterul lui Dumnezeu, percepție care s-a distorsionat în urma primei acuzații aduse de Satana că Dumnezeu n-ar fi iubitor și că ființele create de El I-ar sluji din frică.

Acuzația aceasta este repetată în primul capitol al cărții lui Iov, când Satana insinuează că Iov I-ar sluji lui Dumnezeu doar pentru binecuvântările primite de la El. Este practic vechea acuzație, că Dumnezeu ar fi un tiran care obține prin manipulare supunerea ființelor create (Iov 1:9-11). Slujirea acestora ar fi motivată de frică sau de dorința de a primi binecuvântările Sale.

Marea luptă declanșată în cer, care poate fi văzută de întregul univers, a devenit evenimentul primordial (1 Corinteni 4:9). Însă nu este „un spectacol” la care unii doar asistă; nu, ci toată natura geme și așteaptă terminarea acestui conflict cosmic (Romani 8:19,20). Marea luptă va avea un sfârșit. Păcatul și inițiatorul lui își vor încheia definitiv existența în acest univers, la sfârșitul mileniului, când Dumnezeu îl va distruge pe Satana (Apocalipsa 20:10).

De discutat: Ce formă ia marea luptă în viața ta?

Cartea lui Iov pune în discuție multe probleme importante, dar nu dă răspuns la toate. De aceea avem nevoie de restul Bibliei. Dar chiar și așa nu vedem decât „ca într-o oglindă, în chip întunecos” (1 Corinteni 13:12).

De pildă, cartea lui Iov nu ne spune nimic despre declanșarea răzvrătirii lui Satana. Nu ne spune nimic nici despre înfrângerea lui definitivă. Ea îl amintește doar de două ori la început (Iov 1:6-12; 2:1-7), după care îl abandonează complet. Satana dispăre din relatare, cu toate că are un rol major în evenimentele ulterioare și cu toate că rezultatele dezastrului pe care l-a produs persistă. Restul cărții nu mai face nicio referire la el, în schimb, aproape pretutindeni este menționat Dumnezeu. Și este normal să fie așa, întrucât cartea lui Iov este despre Dumnezeu și despre adevăratul Lui caracter.

Totuși Biblia nu ne lasă fără răspuns la întrebarea despre înfrângerea lui Satana. Și elementul determinant al acestei înfrângeri este moartea lui Isus.

6. Ce ne spun următoarele texte că a făcut Isus pentru a pune capăt marii lupte? Ioan 12:31,32; Apocalipsa 12:10-12; Romani 3:26; Evrei 2:14.

Când Isus a murit pe Golgota, universul a înțeles cine era Satana în realitate: un criminal. Cei care-L cunoscuseră pe Isus în postura de Împărat al cerului trebuie să fi privit cu stupefație scena înjosirii Sale de către micii agenți ai lui Satana. La această „judecată” s-a referit Isus în Ioan 12. Abia atunci când Mântuitorul a murit pentru „păcatele... întregii lumi” (1 Ioan 2:2), a putut Cerul să proclame: *Acum a venit mântuirea!* Abia atunci s-a împlinit făgăduința făcută de Dumnezeu înainte de crearea lumii (2 Timotei 1:9). Fiindcă Și-a dat viața pentru noi, Hristos putea „să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus” (Romani 3:26). Cu alte cuvinte, prin jertfa Sa, El a respins acuzațiile Diavolului că Dumnezeu nu putea să susțină Legea Sa („să fie neprihănit”) și, concomitent, să-i lase nepedepsiți pe călcătorii Legii („să socotească neprihănit”). După Calvar, destinul lui Satana a fost pecetluit.

Cum ne putem forma obiceii de a ne bucura de lucrarea făcută de Hristos la cruce pentru noi, în pofida încercărilor prin care trecem acum?

III. Ispitirea Domnului Hristos, jertfa și dincolo de ea

(Revedeți împreună în grupă Matei 4:1; Evrei 2:14 și Zaharia 3:1.)

Startul bătăliei decisive a conflictului cosmic, în forma lui de pe pământ, a fost dat de ispitirea Domnului Hristos în pustie. Căderea primilor oameni în Eden a început cu o ispită legată de hrană. La fel, Satana a început ispitirea Fiului omului tot de la mâncare (Matei 4:1-4). Dar, în clipa în care Hristos a învins seria de ispite din plan fizic (hrana), mintal (puterea) și spiritual (închinarea), Satana a înțeles că a pierdut lupta încă de la începutul lucrării Fiului lui Dumnezeu pe pământ. Atunci, la porunca lui Isus, a fost nevoit să plece de la El (Matei 4:10). Bătălia aceasta a fost decisivă în ce privește problema păcatului (Romani 5:12-17).

Totuși un război nu constă dintr-o singură bătălie. Satana a continuat să-L atace pe Isus pe tot parcursul lucrării Sale pe pământ. Iar lupta finală s-a dat la Calvar, când Hristos a obținut mântuirea noastră, oferindu-Se ca jertfă pentru păcatele noastre (Evrei 2:14; 1 Ioan 2:2; Romani 4:25) și pecetluind biruința prin învierea Sa. Acum slujește în cer ca Mare-Preot, mijlocind în favoarea noastră înaintea tronului lui Dumnezeu și apărându-ne de cel care ne acuză (Zaharia 3:1).

De discutat: Ce schimbări aduce în viața ta moartea Domnului Hristos pe cruce?

3. APLICAȚIA

Întrebări

1. De ce este periculos să ne gândim prea mult la Satana și la acțiunile lui?
2. Cum putem păstra mereu înaintea ochilor imaginea Domnului Hristos, Mântuitorul nostru? Oferă o soluție practică.

4. ACTIVITATE

Citește ultimul capitol din *Tragedia veacurilor* de Ellen G. White și împărtășește grupei ideile și simțămintele tale.

Fă-ți un plan zilnic de citire a acestei cărți pe o perioadă de câteva săptămâni sau luni, ca parte a momentelor devoționale personale.

Prezintă-i cartea unei persoane care nu a citit-o niciodată.

Ideea luptei dintre bine și rău este prezentă în multe culturi. De multe ori, ea s-a transmis de la o generație la alta prin intermediul miturilor. Astăzi, sub influența înaltei critici și a raționalismului modernist, mulți creștini nu mai cred că Diavolul și îngerii răi sunt niște ființe reale. Ei susțin că aceștia n-ar fi decât niște simboluri primitive ale răului înăscut din oameni. Totuși noi considerăm că nu ai cum să înțelegi Biblia dacă nu crezi că îngerii răi sunt niște ființe reale.

Dar nu toți creștinii au acceptat teoria care neagă conflictul cosmic dintre forțele supranaturale ale binelui și răului. De exemplu, Gregory Boyd, un cercetător evanghelic, a scris mult despre realitatea luptei de secole (dar nu eterne) dintre Dumnezeu și Satana. În introducerea cărții sale *God at War (Dumnezeu la război)*, notează: „De la începutul și până la sfârșitul ei, Biblia pornește de la presupunerea că există niște ființe spirituale de rang «intermediar», între om și Dumnezeu, al căror comportament afectează în mod semnificativ existența umană, fie în bine, fie în rău. Și, într-adevăr, după cum voi argumenta în volumul de față, exact concepția aceasta se poziționează în centrul concepției biblice despre lume și viață.” – Gregory Boyd, *God at War* (Downer's Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1997), p. 11. Câtă dreptate are!

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Iov 4–10

1. Ce credea Elifaz despre scopul pentru care se naște omul?
2. Cu ce anume compară Iov soarta omului pe pământ?
3. La câte lucruri dintr-o mie ar putea răspunde cel care ar voi să se certe cu Dumnezeu?
4. De ce anume se dezgustase Iov, în suferința sa?

Calea către Hristos, capitolul 6

5. Care este lecția pe care a dat-o Hristos când a fost pe pământ, cu privire la darurile făgăduite?

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Ce răspunsuri ați avut la rugăciune săptămâna aceasta? Împărtășiți-le cu grupa!
2. Povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație are lucrul respectiv pentru dumneavoastră?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Ce fel de om era Iov și în ce condiții își ducea viața?	Ce anume din caracterul și din experiența lui Iov putem avea și noi, în prezent?
2	Ce descoperim în cartea lui Iov despre univers și despre cer?	Cum ne ajută cartea lui Iov să ne lărgim concepția despre univers și marea luptă?
3	Arătați, prin exemple biblice, existența și desfășurarea mării lupte!	Ce evenimente actuale dovedesc realitatea mării lupte pe pământ?
4	Deși cartea lui Iov nu ne spune, de unde știm cum a început marea luptă?	Ce exemple concrete avem despre desfășurarea mării lupte în prezent?
5	Ce anume a clarificat moartea lui Isus pe cruce în privința mării lupte?	Dacă totul a fost clarificat la Golgota, de ce marea luptă continuă?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic ați învățat din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE

1. Să mulțumim pentru înțelegerea implicațiilor mării lupte în viața noastră!
2. Să ne rugăm pentru înțelegerea rolului nostru în marea luptă!
3. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

Cineva dintre rude _____

Cineva dintre prieteni _____

Cineva dintre vecini _____

Cineva din biserică _____

8 – 15 octombrie – Săptămâna de consacrare